

[Weikop.]

give et lille billede af den ejendommelige opfattelse, som altså i hvert fald det ærede medlem hr. Lars P. Jensen har af den højere retfærdighed.

Vilkårlighedens princip, har man vel lov til at sige, er knæsat i forslaget § 12, hvor efter priskontrolrådet endog skal tage stilling til, om indkomsten står i et misforhold til den ydede indsats ved produktionen eller omsætningen; man tænker vel på indehaveren af den pågældende virksomhed. Tænk, hvis et organ nu skulle bedømme, om de forskellige folketingsmænds ydelser her stod i et misforhold til de honorarer, de får udbetalt. Mon ikke man meget ville have sig det frabedt, selvom måske nogle, de særlig flittige som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, kunne få et større honorar. Man skal også, som der står i forslaget, bedømme, om omkostningerne må anses for hensigtsmæssige for produktionen eller omsætningen; det skal priskontrolrådet også afgøre. Det er en bestemmelse, der viser, at man ønsker, at en myndighed kan træffe fuldstændigt vilkårlige afgørelser.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen stillede en række spørgsmål til den højtærede handelsminister. Jeg vil ikke være nogen Spørge-Jørgen, men der var i og for sig anledning til at stille det ærede medlem en hele masse spørgsmål om, hvad han mener, og hvad socialdemokraterne mener med dette forslag, men det skal jeg afholde mig fra, jeg skal ikke gå i det ærede medlem hr. Lars P. Jensens fodspor og skal som sagt ikke komme nærmere ind på forslaget.

Skulle jeg lige gøre en bemærkning til, skal det være den, at man jo atter fremsætter lovforslag om en pristidende, og jeg vil meget gerne erkende, at den tidligere handelsminister Krag gang på gang foreslog en sådan pristidende, uden at den blev gennemført. Men jeg tror, det var fornuftigt, at den ikke er blevet gennemført, for det er oprigtigt talt ikke mere papir, vi trænger til her i landet. Selvom man nu arbejder for at få papiret noget billigere ved at sende noget sukker et eller andet sted hen, synes jeg alligevel ikke, det er mere papir, vi trænger til. Mig forekommer det nærmest, at de meddelelser fra prisdirektoratet, som allerede er udsendt, på visse områder er for omfattende, og at prisdirektoratet kunne gennemføre besparelser, hvorved det måske også — selvom det kun er et lille område — kunne få bedre hold på sine omkostninger.

At socialdemokraterne til brug i deres

agitation skal have et sådant lovforslag frem, er der ikke noget at sige til, det overrasker mig egentlig slet ikke. Mit parti foretrækker nu at slutte sig til det af den højtærede handelsminister forelagte lovforslag, der i de senere år, og særlig for to år siden, har været så stærkt anbefalet af den socialdemokratiske handelsminister og også har været fremsat uændret af en socialdemokratisk minister for et år siden. Derfor tror jeg ikke, at forslaget kan være så tosset, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen vil gøre det til.

Jeg vil for mit vedkommende til slut udtale håbet om, at forholdene må arte sig sådan, at der må komme et tidspunkt, da de ekstraordinære bestemmelser, vi drøfter i dag, kan falde væk.

Rager: Af de foregående talere er der fremsat mange betragtninger og sagt mange dybsindigheder af mere eller mindre almindelig art, de fleste ret kendte. Jeg skal se bort fra at fortsætte; det kunne blive for langt, hvis også jeg skulle gentage en hel del af det.

Jeg er kommet til det resultat, at de tre ærede ordførere, der har talt, er enige om een ting: en prislov kan for tiden ikke undværes. Jeg slutter mig fuldstændig hertil. Der foreligger fra regeringen forslag om en forlængelse af den prislov, som også i fjor blev foreslået forlænget. Den er født i 1949, da var stemningen lysere, og man indsatte en afviklingsbestemmelse i den. Jeg tror ikke, vi i øjeblikket kan vente altfor meget på det område, men det troede jeg heller ikke i fjor, og vi stemte jo for loven alligevel. Det var ikke det eneste punkt, hvor der i virkeligheden stod noget helt andet i loven end det, som man lagde ind i den, men man var ængstelig ved overhovedet at begynde at røre ved det skøre porcellæn. På flere punkter er loven jo administreret og ført ud i livet på grundlag af den berømte skrivelse, der kom fra prisdirektoratet, og ikke på grundlag af det, der står i loven. Det er i virkeligheden forholdsordreprincippet, brugt allerede inden forsvarsministeren var begyndt at skrive forholdsordrer.

Der er en vis styrke i det, det ærede medlem hr. Weikop fremførte, da han sagde: ja, men i fjor fremsatte jo den socialdemokratiske minister forslag om uændret forlængelse, hvorfor skal vi så have noget ændret i år, hvad skal så det socialdemokratiske forslag til? Og jeg kan jo også begynde at læse noget op af tidligere rigsdagstidender. Jeg vil gerne pege på, at den højtærede han-